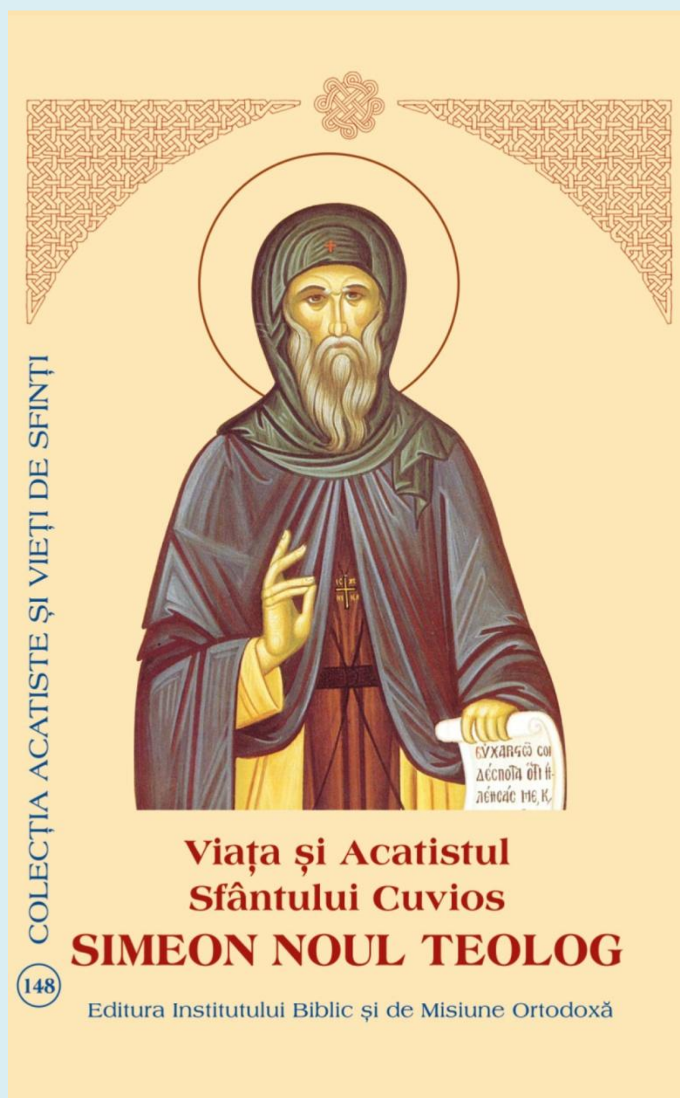
Acatistul Sfântului cuvios Simeon, noul teolog
(12 martie & 12 octombrie)

Sfântul cuvios Simeon, noul teolog (949-1022) - văzător al Luminii celei dumnezeieşti (12 martie / 12 octombrie):

https://www.academia.edu/42879392/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Simeon_noul_teolog_949_1022_v%C4%83z%C4%83tor_al_Luminii_celei_dumnezeie%C5%9Fti_12_martie_12_octombrie_

https://archive.org/details/sfantul-cuvios-simeon-noul-teolog

***

[Preotul, după ce își pune epitrahilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și puru rea și în vecii vecilor.
Strana: Amin.]

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugãciunile începãtoare:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacã este preot de faţã, zice: Cã a Ta este Împărăţia, şi puterea, şi slava: a Tatãlui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin.]

Dacã nu va fi preot de faţã, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugã-ciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, mi-luieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi se zic troparele de umilinţã:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Simbolul credinţei

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .

Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.

12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule! (de 3 ori).

Şi îndatã se cântã, pe glasul al 3-lea: ***Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.*** ***(de 3 ori),*** *apoi:*

Troparul Sfântului cuvios Simeon, noul teolog: Dumnezeiască strălucire primind în sufletul tău, părinte Simeon, luminător prea strălucit în lume te-ai arătat, alungând întunericul înşelăciunii şi pe toţi îndemnând să caute harul Duhului Sfânt. Pentru aceasta, roagă-te cu dinadinsul să se dăruiască nouă mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale, noi, nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi ? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi: ***Doamne, miluieşte !*** (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

facerea monahului Gherasim Mikraiananitul

Condacele şi Icoasele

Condacul 1
Ca un organ dumnezeiesc al teologiei tainice şi sălaş al Luminii celei în trei sori, te lăudăm pe tine, Simeoane teologule. Ci ca unul ce eşti plin de luminările Duhului, luminează cu razele harurilor tale pe cei ce strigă ţie: ***Bucură-te, părinte de Dumnezeu înţelepţite!***

Icosul 1
Un alt înger te-ai arătat prin dăruirea virtuţilor, de Dumnezeu cugetătorule, Simeoane teologule şi prin glasul tău îngeresc teologhiseşti tainele cele mai presus de minte; de aceea minunându-ne de strălucirea ta strigăm toţi:
Bucură-te, cel prin care se cântă în imne Treimea;
Bucură-te, prin care se calcă în picioare stricăciunea;
Bucură-te, sălaşul Luminii celei în Trei străluciri;
Bucură-te, postul de observaţie al vieţii cereşti;
Bucură-te, înălţime a cunoştinţei dumnezeieşti cu anevoie de atins de mulţi;
Bucură-te, adânc al vieţii mai bune prin toată virtutea;
Bucură-te, că te-ai arătat strălucirea Bisericii;

Bucură-te, că te-ai arătat strălucirea teologilor;
Bucură-te, raza luminărilor imateriale;
Bucură-te, incendiul chipurilor materiale;
Bucură-te, cel prin care se iniţiază cuvântătorii de Dumnezeu;
Bucură-te, cel prin care tac cuvântătorii de cele deşarte;
Bucură-te, părinte de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul 2

Privirea sufletului tău curăţind-o prin viaţa cea mai bună, ai văzut în chip minunat arătările curate Luminii imateriale, şi luând jugul lui Hristos, cuvioase şi într-aripându-te prin Duhul, dumnezeiescule Simeoane, ai strigat: ***Aliluia!***

Icosul 2

Gând dumnezeiesc având, ai tăgăduit din tot sufletul demnităţile lumeşti şi trecând cu vederea afecţiunea părinţilor ai alergat la mănăstirea Studion bucurându-te, că ai urmat lui Hristos auzind de la toţi unele ca acestea:
Bucură-te, vistieria iubirii lui Hristos;
Bucură-te, vasul luminii imateriale;
Bucură-te, cel ce ai imitat viaţa îngerilor;
Bucură-te, cel ce ai întors îndrăznelile demonilor;
Bucură-te, vas de mult preţ al cugetării dumnezeieşti;
Bucură-te, sabie de Dumnezeu făurită ce retează afecţiunea materială;
Bucură-te, că ai primit în suflet focul cel dumnezeiesc;
Bucură-te, că în chip atotînţelept ai ales cele mai bune;
Bucură-te, cel ce ai smuls mărăcinii patimilor;
Bucură-te, cel ce ai înnoit ogorul sufletului;
Bucură-te, cel ce lucrezi roadele nemuritoare;
Bucură-te, cel umplut de bunătăţile nestricăcioase;
Bucură-te, părinte de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul 3

Luând din cer, Simeoane, putere întru nevoinţă şi multă chibzuinţă şi săvârşind ascultare faţă de bătrânul tău, ai supus cugetul trupului şi te-ai umplut de înţelepciunea mai bună, strigând Treimii: ***Aliluia!***

Icosul 3

Har bogat s-a revărsat din buzele tale şi curgere de înţelepciune ţi s-a dat, de unde teologie ai izvorât Bisericii, cuvioase şi adapi cu cuvintele tale cugetele celor ce strigă:
Bucură-te, ţâşnirea teologiei;

Bucură-te, flacăra teosofiei;
Bucură-te, râule al curgerilor harului;
Bucură-te, comoara învăţăturilor Duhului;
Bucură-te, iniţiatul de Dumnezeu luminat în contemplaţiile mai înalte;
Bucură-te, buze de Dumnezeu purtătoare ale cugetărilor cereşti;
Bucură-te, că ai trecut dincolo de munţii materiei;
Bucură-te, că desfăşori cuvintele dogmelor;
Bucură-te, învăţătorul vieţii sfinte;
Bucură-te, egalul cinstiţilor îngeri;
Bucură-te, templu tainic al Treimii;
Bucură-te, scânteiere a candelabrului ceresc;
Bucură-te, părinte de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul 4
Mană a vieţii dumnezeieşti, nectar de ambrozie şi miere scursă din piatră, tăbliţa învăţăturilor tale îndumnezeitoare curăţeşte sufletele şi povăţuieşte spre desăvârşirea dumnezeiască pe cei ce strigă: ***Aliluia!***

Icosul 4
Răpit ai fost la contemplaţii înalte ca şi Pavel şi prin Duhul ai văzut cele negrăite şi de aici te-ai arătat, Simeoane, teolog înţelept, teologhisind tuturor cele mai presus de ceruri cu limbă de Dumnezeu grăitoare, celor ce strigă:
Bucură-te, teologul cel dumnezeiesc;
Bucură-te, grăitorul cel prea înţelept de cele dumnezeieşti;
Bucură-te, întipărirea marelui Ioan;
Bucură-te, asemănarea lui Grigorie cel dumnezeiesc;
Bucură-te, organul cel mult grăitor al contemplaţiilor mai înalte;
Bucură-te, psaltire însufleţită a povăţuirilor luminoase;
Bucură-te, că a intrat în întunericul cel nepătruns;
Bucură-te, că vezi lumea cerească;
Bucură-te, că uimeşti pe credincioşi cu cuvintele tale;
Bucură-te, că bine orânduieşti sufletele cu purtările tale;
Bucură-te, arătătorule vieţii cereşti;
Bucură-te, arătătorule minunat al lui Dumnezeu;
Bucură-te, părinte de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul 5
Rănit fiind cu dulceaţă de dragostea dumnezeiască, părinte ai fost supus cu voia cerească ispitelor, necazurilor şi prigoanelor prin care te-ai lămurit ca şi aurul în foc, şi te-ai arătat tuturor sfinte, ca un înger cântând în Hristos: ***Aliluia!***

Icosul 5

Ai îndreptat mişcările minţii tale, de Dumnezeu cugetătorule, spre slava dumnezeiască a Mântuitorului şi plin de înţelepciune dumnezeiască prin Duhul dumnezeiesc te-ai arătat, Simeoane, sculând spre pocăinţă pe cei ce strigă ţie cu dragoste:
Bucură-te, stâlpul înfrânării;
Bucură-te, pilda îndurării;
Bucură-te, iniţiatorul înţelept al îndumnezeirii;
Bucură-te, surpătorul învârtoşării celei prea rele;
Bucură-te, gură curgătoare de miere ce revarsă iubire dumnezeiască;
Bucură-te, nor dumnezeiesc ce se revarsă roua vieţii;
Bucură-te, că arăţi harul apostolilor;
Bucură-te, că luminezi luminare mântuitoare;
Bucură-te, luminătorul harului celui prea luminos;
Bucură-te, steaua nepătrunsului mai bun;
Bucură-te, izvorul revărsărilor purtătoare de viaţă;
Bucură-te, luminătorul cuvintelor de Dumnezeu insuflate;
Bucură-te, părinte de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul 6

Curăţindu-ţi inima prin nevoinţă dumnezeiască te-ai umplut de luminări dumnezeieşti şi te-ai arătat liturghisitor cu totul luminos ucenicilor tăi fericite, căci îndumnezeit fiind prin împărtăşire, dumnezeiescule Simeoane ai strigat: ***Aliluia!***

Icosul 6

Strălucind cu contemplaţiile, ca unul ce vieţuia afară de lume şi unit numai cu Dumnezeu, cu chip de foc şi dumnezeiesc, cu faţă veselă şi modestă te-ai arătat, părinte, tuturor celor ce strigă ţie cu evlavie:
Bucură-te, trestia Mângâietorului;
Bucură-te, pomul Raiului;
Bucură-te, cel fără trup în materie şi trup;
Bucură-te, cel întocmai cu îngerii la vedere şi în purtări;
Bucură-te, astru mult luminos al răsăritului celui tainic;
Bucură-te, car aurit al lucrării dumnezeieşti;
Bucură-te, trâmbiţă ce sună melodia mântuirii;
Bucură-te, limbă ce dă vigoarea de Dumnezeu răsplătită;
Bucură-te, vas al luminii dumnezeieşti;
Bucură-te, stingătorule al înclinării aprinse;
Bucură-te, văzătorule al tainelor cinstite;
Bucură-te, slujitorul Dumnezeului celui în trei Sori;
Bucură-te, părinte de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul 7
Mare în contemplaţii şi cinstitei vederi ale lui Dumnezeu te-ai arătat Simeoane teologule, căci prin rugăciunea minţii ai cunoscut taina răpirii în Dumnezeu, fericite, strigând ca un alt Moise: ***Aliluia!***

Icosul 7
Nectar viu al nestricăciunii, oferă credincioşilor cartea cuvintelor tale Teologule, căci prin tine Mângâietorul însuşi vorbeşte şi grăieşte Bisericii şi îi scoală pe toţi să-ţi strige ţie, Simeoane, unele ca acestea:
Bucură-te, slava Bisericii;
Bucură-te, retorul Tearhiei;
Bucură-te, cel ce cureţi întinăciunile sufletelor;
Bucură-te, cel ce luminezi înţelesurile minţii;
Bucură-te, flacără care mistuie spinii patimilor;
Bucură-te, minte ce desfăşori şi priveşti cele gândite;
Bucură-te, că ai dezlegat nodurile materiei;
Bucură-te, că te-ai umplut cu curgerile de Dumnezeu revărsate;
Bucură-te, că vezi strălucirile lui Dumnezeu;
Bucură-te, că urăşti răutăţile vrăjmaşului;
Bucură-te, mulţimea învăţăturilor înţelepte;
Bucură-te, harfa cinstitelor daruri;
Bucură-te, părinte de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul 8
Minune străină s-a văzut, Simeoane întru tine părinte uimind şi veselind pe toţi, căci agonisindu-ţi luminarea dumnezeiască, te-ai arătat mai înţelept decât înţelepţii şi pricepuţii, cel ce ai fost mai întâi simplu şi acum cânţi lui Dumnezeu cu toată înţelepciunea: ***Aliluia!***

Icosul 8
Cu totul schimbat şi ieşind cu totul spre Dumnezeu în extaz prea dumnezeiesc, cugetătorule de cele dumnezeieşti, îndumnezeindu-te prin împărtăşire, spre dorita îndumnezeire îi scoli, Simeoane de Dumnezeu slăvite, pe cei ce strigă ţie cu dragoste:
Bucură-te, cărbunele focului imaterial;
Bucură-te, strălucirea focului dumnezeiesc;
Bucură-te, caligraful prea înţelept al îndumnezeirii;
Bucură-te, surpătorul cel puternic al trândăviei;
Bucură-te, cel ce arăţi cu fapta frumuseţea îndumnezeirii;
Bucură-te, cel ce înveţi cu povăţuire trezvia mântuitoare;

Bucură-te, că povăţuieşti cetele monahilor;
Bucură-te, că răstorni adunările vrăjmaşilor;
Bucură-te, cel ce luminezi cugetul nostru;
Bucură-te, cel ce desfaci pornirile patimilor;
Bucură-te, cel ce dai harul dumnezeiesc credincioşilor;
Bucură-te, cel ce mijloceşti la Dumnezeu mai presus decât toţi;
Bucură-te, părinte de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul 9

Curăţind patimile sufletului cu învăţăturile tale sfinte ne scoli părinte spre găsirea prin trezvie şi rugăciune a pietrei scumpe a vieţii pe care am pierdut-o odinioară, iar acum împreună cu tine strigăm lui Hristos: ***Aliluia!***

Icosul 9

Retor al teologiei tainice te-ai arătat, dobândind cunoaşterea de sus căci întreg te-a atras părinte la Sine Mângâietorul precum bine a voit şi ai grăit lucruri străine şi uimitoare celor ce strigă:
Bucură-te, glasul sfânt al lui Dumnezeu;
Bucură-te, tăcerea desăvârşită a vrăjmaşului;
Bucură-te, plinirea iniţieri cereşti;
Bucură-te, tâlcuitorul dragostei celei mai bune;
Bucură-te, retorul de Dumnezeu învăţat al înţelepciunii lui Dumnezeu;
Bucură-te, sabie cu două tăişuri care retează amăgirea vrăjmaşului;
Bucură-te, că înveţi urcuşurile dumnezeieşti;
Bucură-te, că îndrepţi spre calea mântuirii;
Bucură-te, că porţi omorârea lui Hristos;
Bucură-te, că ne dai luminarea dumnezeiască;
Bucură-te, cel ce ai agonisit darul cuvântului;
Bucură-te, cel ce ai grăit tuturor cele dumnezeieşti;
Bucură-te, părinte de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul 10

Gură dumnezeiască te-ai arătat şi nou teolog Bisericii lui Hristos, de Dumnezeu cugetătorule, în care ai găsit din comoara inimii tale lucruri noi şi vechi ca un cărturar prins de Dumnezeu, cum spune Mântuitorul, căreia îi cânţi: ***Aliluia!***

Icosul 10

Oglindă dumnezeiască te-ai arătat a Luminii cele imateriale, venind la descoperirile dumnezeieşti, părinte teologule Simeoane şi pe toţi credincioşii îi chemi la împărtăşirea bunătăţilor pe care le-ai găsit, de aceea strigăm ţie cu dragoste:

Bucură-te, gura celor negrăite;
Bucură-te, ochiul celor cereşti;
Bucură-te, vistieria scânteierii luminii dumnezeieşti;
Bucură-te, sălaşul harismelor sfinte;
Bucură-te, vlăstarul mult purtător a Viţei vieţii;
Bucură-te, strugurele cel bogat al vieţuirii deopotrivă cu îngerii;
Bucură-te, că arzi de dorul ceresc.
Bucură-te, că arăţi legea harului;
Bucură-te, că pe Hristos L-ai slăvit prin viaţa ta;
Bucură-te, că pe credincioşi îi orânduieşti prin cuvântul tău;
Bucură-te, icoană a încordării sfinte;
Bucură-te, pajişte a nepătimirii minunate;
Bucură-te, părinte de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul 11

Intrând, teologule, în norul cel supraluminos, ai primit în Duhul pe tăbliţele inimii tablele cele întipărite de Dumnezeu ale teologiei mistice, prin care suntem iniţiaţi în dumnezeiasca dragoste strigând: ***Aliluia!***

Icosul 11

Lumină pe lângă Lumina în trei Sori te-ai arătat lumii, precum spune Stăpânul, şi luminezi sufletele noastre cu învăţăturile tale făcătoare de lumină sfinte prin care suntem izbăviţi din întunericul patimilor cei ce strigăm ţie cu dragoste:
Bucură-te, cel ce străluceşti ca o lumină în lume;
Bucură-te, cel ce dai tărie prin cuvântul tău;
Bucură-te, învăţătorul lucrării dumnezeieşti;
Bucură-te, omule ceresc întru nevoinţă;
Bucură-te, sălaşul vestit al harului celui în trei Sori;
Bucură-te, organul dumnezeiesc al darurilor Duhului;
Bucură-te, că ai suferit neabătut ispitirile;
Bucură-te, că dai de la Dumnezeu luminările;
Bucură-te, dreptarul vieţuirii cuvioase;
Bucură-te, sfeşnicul îndumnezeirii negrăite;
Bucură-te, cel ce luminezi mişcările minţii;
Bucură-te, cel ce străluceşti inimile;
Bucură-te, părinte de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul 12

Tăbliţa învăţăturilor tale părinte revarsă apă dumnezeiască care curge neîncetat spre Viaţă veşnică şi bună mireasmă a vieţii, veselind cugetele noastre care cugetând la ele strigăm: ***Aliluia!***

Icosul 12

Cunună împletită din psalmi aducem frunţii tale cinstite copiii tăi, părinte pe care primind-o părinteşte încununează-ne pe noi cu razele luminii dumnezeieşti căci alergăm cu credinţă şi nu încetăm strigând:
Bucură-te, frumuseţea părinţilor;
Bucură-te, podoaba cuvioşilor;
Bucură-te, dreptarul prea sfinţit al preoţilor;
Bucură-te, părintele prea dumnezeiesc al monahilor;
Bucură-te, lauda teologilor, teologule minunate;
Bucură-te, întărirea drept credincioşilor, mistagogule slăvite;
Bucură-te, prea dumnezeiească scânteiere a Bisericii;
Bucură-te, sfeşnicul cu lumină cerească al ortodocşilor;
Bucură-te, cel prin care ne umplem de lumină;
Bucură-te, cel prin care ne izbăvim de patimi;
Bucură-te, călăuză înţeleaptă a copiilor tăi;
Bucură-te, cel ce mă ocroteşti şi pe mine pururea;
Bucură-te, părinte de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul 13 (de 3 ori)

O, dumnezeiescule părinte, Simeoane teologule, luminătorule al Bisericii lui Hristos primind glasurile noastre luminează cu lumina harului din tine pe cei ce îţi cântă ţie cu evlavie şi strigă Treimii: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1

Un alt înger te-ai arătat prin dăruirea virtuţilor, de Dumnezeu cugetătorule, Simeoane teologule şi prin glasul tău îngeresc teologhiseşti tainele cele mai presus de minte; de aceea minunându-ne de strălucirea ta strigăm toţi:
Bucură-te, cel prin care se cântă în imne Treimea;
Bucură-te, prin care se calcă în picioare stricăciunea;
Bucură-te, sălaşul Luminii celei în Trei străluciri;
Bucură-te, postul de observaţie al vieţii cereşti;
Bucură-te, înălţime a cunoştinţei dumnezeieşti cu anevoie de atins de mulţi;
Bucură-te, adânc al vieţii mai bune prin toată virtutea;
Bucură-te, că te-ai arătat strălucirea Bisericii;

Bucură-te, că te-ai arătat strălucirea teologilor;
Bucură-te, raza luminărilor imateriale;
Bucură-te, incendiul chipurilor materiale;
Bucură-te, cel prin care se iniţiază cuvântătorii de Dumnezeu;
Bucură-te, cel prin care tac cuvântătorii de cele deşarte;
Bucură-te, părinte de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul 1

Ca un organ dumnezeiesc al teologiei tainice şi sălaş al Luminii celei în trei sori, te lăudăm pe tine, Simeoane teologule. Ci ca unul ce eşti plin de luminările Duhului, luminează cu razele harurilor tale pe cei ce strigă ţie: ***Bucură-te, părinte de Dumnezeu înţelepţite!***

„Dumnezeiască strălucire primind în sufletul tău, Părinte Simeon, luminător preastrălucit în lume te-ai arătat, alungând întunericul înșelăciunii și pe toți îndemnând să caute harul Duhului Sfânt. Pentru aceasta, roagă-te cu dinadinsul să se dăruiască nouă mare milă."

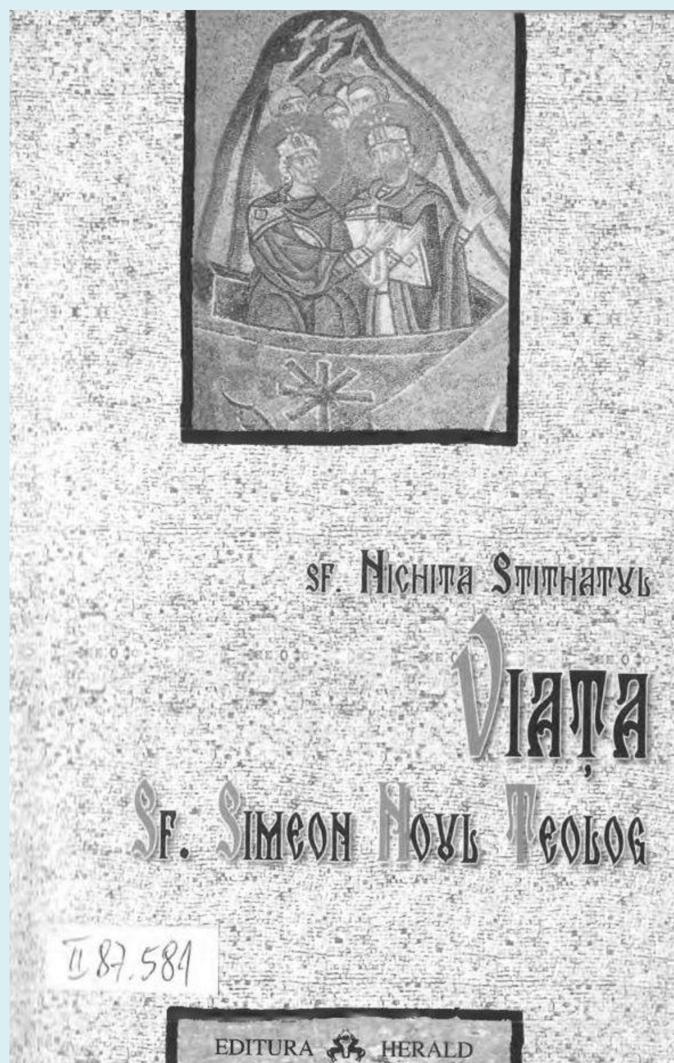
Troparul Sfântului Cuvios Simeon Noul Teolog

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-447-7

Sfântul Nichita Stithatul - Viaţa Sfântului Simeon, noul teolog (pdf)

https://www.academia.edu/42878868/Sf%C3%A2ntul_Nichita_Stithatul_-_Via%C5%A3a_Sf%C3%A2ntului_Simeon_noul_teolog

https://archive.org/details/viata-sf-simeon-noul-teolog/mode/2up

***

Ieromonah la mănăstirea Studion din capitala imperiului bizantin, Nichita Stithatul a fost ucenicul şi totodată biograful Sfântului Simeon noul teolog (917-1022). Despre propria lui viaţă nu se pot spune prea multe, doar atât cât lasă să transpară unele scrieri ale sale (Viaţa sfântului Simeon) - care furnizează elemente ţinând mai degrabă de o biografie spirituală decât de una temporală - sau anumite împrejurări (care îl aduc în prim-plan (întâlnirea cu cardinalul Humbert, la I (I.S4, când are loc despărţirea bisericilor).

S-a născut cam pe la 1005 căci, după propria-i afirmaţie, în 1022 când sfântul Simeon moare, el era „încă prea crud şi novice într-ale cunoaşterii, pe obraji abia începeau să-mi dea iuleiele".

La vârsta de paisprezece ani intră la mănăstire, fără să fi avut prea mult timp pentru studiu. Însă revelaţii divine vor compensa lipsa culturii sale profane, atunci când, matur fiind, va scrie în cinstea lui Simeon Studitul şi a lui Simeon noul teolog panegirice şi imnuri, socotite lucrări de mare valoare literară. Tuns în monahism, devine ucenicul Sfântului Simeon, care îi încredinţează, dintre toţi discipolii săi, sarcina de a-i copia scrierile, adică moştenirea sa spirituală pentru Biserica lui Hristos şi pentru viitorime.

Însă o serie de dispute cu monahii de la Studion precum şi înfruntările teologice ale timpului care îi solicită prezenţa, il determină să părăsească pentru o vreme mănăstirea. Reîntors, începe să publice scrierile Sfântului Simion şi să-i scrie Viaţa, achitându-se astfel, cu o întârziere de treisprezece ani, de angajamentul pe care îl luase faţă de părintele său duhovnicesc.

Această biografie a unui om cu totul remarcabil, alături de scrierile propriu-zise ale lui Simeon noul teolog vor influenţa hotărâtor întreaga mistică răsăriteană.

Să mai spunem că Viaţa sfântului Simeon a cunoscut două versiuni: una extinsă, din păcate pierdută, cealaltă, scurtă, care a circulat până în prezent în diferite limbi. Această scriere a lui Nichita Stithatul a apărut pentru prima oară în româneşte în 1835, în Vieţile sfinţilor, pag. 258-284 [1].

Prezenta ediţie a fost realizată folosind ca sursă: Viaţa Sfântului nostru Părinte Simeon noul teolog, preot şi egumen al mănăstirii Sfântul Mamas din Xirokerkos, text grec însotit de o introducere şi note critice de Irenee Hausherr, şi traducere în limba franceză realizată de Irenee Hausherr în colaborare cu Gabriel Horn, ambele texte fiind publicate de PONT. INSTIT. ORIENTALIUM STUDIORUM, Roma, 1928.

*

---

[1] *Întru slava lui Dumnezeu celui în Treime închinat s-a tipărit această sfântă şi de suflet folositoare carte, ce cuprinde vieţile Sfinţilor din luna octombrie acum a doua oară în zilele Preaînălţatului nostru Domn Alexandru Dimitrie Ghika Voevod, întru întâiul an al domniei sale. Cu blagoslovenia şi toată cheltuiala sfintei mitropolii, în anul 1835, în tipografia Mitropolii de Meletie monahul tipograf. Această ediţie este scrisă în caractere chirilice; viaţa lui Simeon se găseşte la pag. 258-284: Viaţa şi petrecerea celui întru sfinţi părintelui nostru Simeon noului bogoslav, care s-a scris de prea cuviosul Nichita Stifat, ucenic.*

Deşi este cunoscut mai ales pentru Viaţa Sfântului Simeon, nu trebuie uitat că Nichita Stithatul a fost, după cum afirmă el însuşi, îndrumător duhovnicesc şi mai târziu egumen al mănăstirii Studion. Mărturisirile lui privind propriile experienţe mistice se regăsesc în toate scrierile sale.

Patrologia greacă cuprinde, în vol. 120, 851, cea mai importantă lucrare a sa, Trei sute capete practice, gnostice şi teologice consacrate vieţii spirituale: viaţa activă, contemplaţia firilor, cunoaşterea lui Dumnezeu sau teologia [2]. Lectura lor ne va arăta că Nichita Stithatul, fără a avea fervoarea lui Simeon şi fără să fie neapărat un original, interpretează mai filosofic şi mai sistematic, dar în acelaşi spirit al tradiţiei monahale bizantine.

Pentru exemplificare, redăm câteva capete gnostice.

„68. Înfrânarea, postul şi luptele duhovniceşti ţin în loc chemările şi imboldurile trupeşti; citirea Sfintelor Scripturi împrospătează căldura sufletului şi vindecă rănile inimii; rugăciunea neîncetată umileşte cele rele, iar căinţa, asemenea untdelemnului, aduce uşurare suferinţei.

69. Nimic, în afară de rugăciunea curată şi nematerială, nu îl apropie atât de mult pe om de Dumnezeu, şi nu îl uneşte cu El pe cel ce se roagă cu luare aminte în Duh, şi al cărui suflet este scăldat în lacrimi, mângâiat de bucuria căinţei şi luminat de lumina Duhului.

74. Rugăciunea nesecată este aceea care nu se opreşte în suflet nici ziua, nici noaptea. Nici întinderea braţelor, nici mişcările trupului, nici sunetele limbii nu o arată vederii. Cei ce înţeleg, ştiu că ea se află în puterea minţii de a gândi şi a-şi aduce aminte de Dumnezeu, într-o stare de căinţă statornică.

75. Putem să stăruim fără încetare în rugăciune, adunându-ne gândurile pentru a le da întru supravegherea cugetării, într-o pace desăvârşită şi smerenie, pentru a cerceta adâncul lui Dumnezeu, şi a căuta să gustăm din dulcea băutură a contemplaţiei. Numai cel ale cărui însuşiri sufleteşti sunt consfinţite de cunoştinţă a ajuns să dobândească rugăciunea neîncetată.

77. Pentru a săvârşi taina rugăciunii nu e nevoie de un loc hotărât sau de un ceas anume. Dacă rânduiţi pentru rugăciune anumite locuri sau ceasuri la care să o săvârşiţi, timpul care rămâne îl veţi risipi cu lucruri deşarte. Prin chiar însuşirile ei, rugăciunea înseamnă statornicirea de neclintit a minţii în Dumnezeu; lucrare ei este aceea de a îndrepta sufletul către lucrările dumnezeieşti; iar ţelul ei este ca

---

[2] *Traduse în 1b. română de părintele Dumitru Stăniloae în Filocalia sfintelor nevoinţe ale desăvârşirii, voi. VI., Editura I.B.M.O, Bucureşti, 1977. În acelaşi volum sunt prezentate amănunţit biografiile precum şi scrieri ale lui Nichita Stithatul şi Simeon noul teolog.*

cugetarea să se lipească de Dumnezeu şi să facă împreună cu El un duh, aşa cum spune apostolul.[3]"

Nichita Stithatul moare în jurul anilor 1090.

*

Despre biografia Sfântului Simeon nu vom spune prea multe, căci scrierea de faţă o va face cu prisosinţă. Cum însă episodul referitor la condamnarea lui Simion de către autoritatea ecleziastică reţine doar acuza de cult pentru părintele spiritual, vom spune, odată cu J. Gouillard, că „întreaga gândire a lui Simeon are la bază un principiu care explică extrema coerenţă a operei lui şi dârzenia neclintită a conduitei sale: cel ce a fost botezat nu pune în valoare efectele bote-zului primit decât dacă ajunge să fie conştient de prezenţa Duhului Sfânt în el, şi să vadă lumina slavei lui Dumnezeu. Curăţirea sufletului şi practica ascultării poruncilor simt subsumate acestei harisme.

Fără ea, ar însemna să dăm dovadă de multă îndrăzneală pentru a invoca botezul sau a pretinde că cineva poate lega sau dezlega, fie el preot sau episcop.

Această poziţie a lui Simeon a ridicat ierarhia împotriva sa, din care cauză a fost întârziată şi răspândirea gândirii sale până în vremea lui Grigorie Sinaitul. La drept vorbind, concepţia lui nu este întrutotul nouă: actualizarea botezului, conştiinţa supranaturalului, viziunile luminoase, caracterul haristmatic al jurisdicţiei recunoscute călugărilor care nu sunt preoţi etc., sunt tot atâtea principii familiare unei părţi a tradiţiei monahale.

Originalitatea lui Simeon poate fi explicată prin experienţa sa intimă şi timpurie legată de unitatea şi interdependenţa aspectelor arătate mai sus. Cu aceste elemente el a construit nn sistem nou şi riguros care îl situează în primul rând al misticilor bizantini.

---

[3] *Mica filocalie a rugăciunii inimii, trad. Ilie Iliescu, Edit. Herald, Bucureşti, 1999.*